

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

SAMO GRUBI TRAJU, AL-HALLADŽU

*... kad god nepravedan sudac drži pero
neki Mansûr umire na križu.*

Rûmî

*Néka proljetna sakupljala se rumen
s travnjem još usnulim u krilu
Stonoge pospale po kutovima džamija
a ezani pozivali mrtve
kad su po tebe došli*

*Na stubu srama u žutu halju odjevena tvoja nevinost
krvarila je dva dana na lijevoj
i dva dana na desnoj obali Tigrisa*

Gledali te mimohod ljudi

*Samo je jedna pčela prepoznala
na tvome čelu biljeg savršenstva
Cjelivala te žaokom i medom ko mehlemom
prelijevala ti rane
a ti, zazivajuć užas, snagom ljubavi
odlučio da ne istraješ*

*Samo grubi traju. Samo njihove džubbe
tkanina blista zadovoljstvom a sandale
kriju puzavu mehkotnost njihova pregnuća*

*Pustili su te još sedam godina
Sami su sebi još sedam sramnih
sačinili stubova palači mržnje
preko čijih vrhova prelijeću tvoje pjesme*

*I evo, kroz njih, ja žurim tvojoj smrti
uzvikujuć do pola noći (ko ti nekad)
Varka!
a od druge njene polovice
Istina! Istina!*

(a l - H a l l â d ž u)

Sarajevo, siječanj 1982.